

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.9.2013
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Speciile alogene invazive (SAI) sunt specii care sunt transportate inițial ca urmare a acțiunii umane, în afara mediului natural al acestora, depășind barierele ecologice și care apoi supraviețuiesc, se reproduc și se răspândesc, generând efecte negative asupra ecologiei noului mediu în care s-au stabilit, precum și consecințe economice și sociale grave. S-a estimat că din cele peste 12 000 de specii alogene care se găsesc în mediul european, 10–15 % s-au reprodus și s-au răspândit, cauzând daune economice, sociale și asupra mediului înconjurător.

Impactul SAI asupra biodiversității este semnificativ. SAI reprezintă una dintre cele mai importante și din ce în ce mai frecvente cauze ale declinului biodiversității și ale dispariției speciilor. În ceea ce privește efectele sociale și economice, SAI pot fi vectori ai bolilor sau pot cauza probleme de sănătate în mod direct (de exemplu, astm, dermatită și alergii). Acestea pot deteriora infrastructura și dotările recreative, pot îngreuna silvicultura sau pot cauza pierderi agricole, pentru a menționa doar câteva exemple. Se estimează că SAI generează costuri pentru Uniune de cel puțin 12 miliarde EUR pe an, iar costurile asociate daunelor continuă să crească.

Prin Strategia privind biodiversitatea pentru 2020, Uniunea s-a angajat să stopeze declinul biodiversității până în 2020, în conformitate cu angajamentele internaționale adoptate de părțile semnatare ale Convenției privind Diversitatea Biologică - Nagoya, Japonia, 2010. Într-adevăr, problema privind SAI nu se limitează la Europa, ci se manifestă la nivel mondial. Spre deosebire de unii dintre partenerii săi comerciali, Uniunea Europeană nu deține în prezent un cadru cuprinzător de abordare a amenințărilor reprezentate de SAI.

Cadrul de reglementare

În prezent nu există niciun cadru european pentru abordarea cuprinzătoare a problemei privind SAI. Un număr redus de SAI face obiectul legislației UE. Agenții patogeni și dăunători animalelor și plantelor și produsele acestora sunt reglementate de regimul sanitar veterinar (diferite regulamente și directive), respectiv de regimul fitosanitar (2000/29/CE). Regulamentul privind comerțul cu specii sălbatice (338/97) restricționează importurile de specii pe cale de dispariție, inclusiv importurile a șapte SAI. Regulamentul privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local (708/2007) se referă la eliberarea de specii alogene în scopul acvaculturii. Regulamentele privind produsele fitosanitare (1107/2009) și produsele biocide (528/2012) abordează răspândirea intenționată a microorganismelor ca produse fitosanitare sau biocide. În cele din urmă, Directiva privind păsările (2009/147/CE) și Directiva privind habitatele (92/43/CEE), Directiva-cadru privind apa (2000/60/CE) și Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin (2008/56/CE) prevăd restabilirea condițiilor ecologice și fac referire la necesitatea de a lua în considerare SAI. Cu toate acestea, măsurile existente la nivelul Uniunii nu abordează majoritatea problemelor privind SAI.

Statele membre iau o serie de măsuri de abordare a SAI, majoritatea dintre acestea rămânând însă reactive în încercarea de a reduce daunele cauzate deja, fără a acorda atenție suficientă prevenirii, identificării și răspunsului la noile amenințări. Eforturile depuse sunt fragmentate, având lacune importante în ceea ce privește aria de acoperire a speciilor, fiind adeseori slab coordonate. SAI nu țin cont de frontiere și se pot răspândi cu ușurință de la un stat membru la altul. Astfel, măsurile luate la nivel național vor fi insuficiente pentru a proteja Uniunea de amenințarea anumitor SAI. Mai mult, această abordare fragmentată poate crea situația în care o măsură luată într-un stat membru să fie subminată de lipsa măsurilor în statele membre învecinate. De asemenea, diferitele restricții de comercializare a SAI impuse între statele

membre sunt extrem de ineficiente, întrucât speciile pot fi transportate sau răspândite cu ușurință peste frontiere, la nivel întregii Uniuni Europene. Mai mult, astfel de interdicții diferențiate îngreunează libera circulație a bunurilor pe piața internă și creează un dezechilibru între condițiile de egalitate pentru sectoarele care utilizează sau comercializează specii alogene.

Analiza problemei

SAI sunt introduse în Uniunea Europeană prin două canale: (1) anumite specii alogene sunt solicitate, fiind introduse în Uniune în mod intenționat (de exemplu: din interes comercial, în scop ornamental, animale de companie, control biologic); (2) anumite specii alogene sunt introduse neintenționat ca și contaminanți în produse (comerț din alte domenii), ca autostopiști sau pasageri clandestini în mijloacele de transport sau pot fi transportate în necunoștință de cauză de către călători. Anumite SAI se pot răspândi, de asemenea, prin infrastructura de transport (de exemplu, canal Dunăre - Main).

SAI afectează **întreprinderile, cetățenii, autoritățile publice și mediul înconjurător**. În special în cazul **întreprinderilor mici și al microîntreprinderilor**, SAI afectează în mod frecvent producătorii primari din agricultură, creșterea animalelor, pescuit, acvacultură și silvicultură, cauzând daune economice considerabile în aceste domenii. De asemenea, întreprinderile legate de activitățile turistice și recreative, care se bazează pe peisajele din zonele virgine, corpurile de apă curată și ecosistemele sănătoase, sunt afectate în mod frecvent. Cu toate acestea, alte întreprinderi mici și microîntreprinderi, de exemplu, comercianții de animale de companie și de specii horticole, obțin beneficii în ceea ce privește SAI întrucât se concentrează în principal pe comerțul cu specii alogene. SAI afectează, de asemenea, **societate în general**, cauzând pierderea biodiversității și compromițând capacitatea ecosistemelor de a furniza servicii ecosistemice. Mai mult, acestea pot transmite boli, pot deteriora proprietățile și pot afecta patrimoniul cultural.

Toate statele membre se confruntă cu probleme cauzate de SAI. În timp ce anumite SAI afectează majoritatea statelor membre, altele constituie o problemă doar în anumite regiuni sau în anumite condiții ecologice și climatice. Cu toate acestea, toate statele membre prezintă SAI pe propriul teritoriu. Efectele create de SAI sunt relevante pentru întreaga Uniune, toate statele membre fiind afectate în mod egal de SAI, însă la momente diferite și de specii diferite. Astfel, toate statele membre ar beneficia de acțiunile coordonate de abordare a SAI, existând în mod clar necesitatea ca fiecare dintre acestea să depună eforturi în acest sens.

Dacă nu se iau măsuri pentru soluționarea problemei, aceasta se va agrava, întrucât noile SAI se stabilesc, iar cele deja stabilite continuă să se răspândească. Acest lucru va duce la o creștere a costurilor asociate daunelor și a costurilor de gestionare.

Obiectivele propunerii

Prezenta propunere vizează abordarea aspectelor evidențiate mai sus prin stabilirea unui cadru de acțiune pentru prevenirea, minimizarea și atenuarea impactului negativ al SAI asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice. În plus, va urmări limitarea daunelor sociale și economice. Acest lucru va fi realizat prin măsuri care asigură acțiunea coordonată, concentrarea resurselor pe speciile prioritare și pe intensificarea măsurilor de prevenire, în conformitate cu abordarea propusă în Convenția privind diversitatea biologică și cu regimurile fitosanitare și sanitar veterinar din Uniunea Europeană. Din punct de vedere practic, propunerea urmărește să atingă aceste obiective prin măsuri care vizează introducerea intenționată a SAI în Uniune și eliberarea intenționată a acestora în mediul înconjurător, introducerea neintenționată și eliberarea SAI, necesitatea de a crea un sistem de avertizare

timpurie și de reacție rapidă, precum și necesitatea de a gestiona răspândirea SAI la nivelul întregii Uniuni.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Procesul de consultare

În 2008, Comisia Europeană a publicat o comunicare intitulată „*Către o strategie a UE privind speciile invazive (2008)*” care stabilește contextul abordării SAI. Comunicarea din 2010 „*Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020*” propune luarea de măsuri în ceea ce privește SAI. Ambele comunicări au fost precedate și urmate de consultări detaliate.

În perioada 2008 – 2012, au avut loc mai multe runde de consultări intensive cu părțile interesate, care au atras întregul spectru de părți interesate, de la organizații de conservare a naturii la operatori din sectorul privat, inclusiv organizații reprezentând întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) a căror activitate se bazează pe speciile alogene. O consultare publică online a avut loc în 2008, iar o a doua în 2012. Un grup de lucru format din serviciile Comisiei, statele membre, părțile interesate și cadre universitare s-a întrunit în 2008 și a emis un document de discuție¹ care reunește cele mai recente informații și o sinteză a opiniilor privind aspectele-cheie. Ulterior, în perioada 2010-2011, respectivul grup de lucru a fost convocat din nou și reorganizat în alte trei grupuri de lucru, care au elaborat potențiale opțiuni de politică pentru a aborda prevenirea, avertizarea timpurie/reacția rapidă și gestionarea speciilor stabilite. În cele din urmă, în septembrie 2010 a avut loc o reuniune de consultare a părților interesate.

Activitatea Comisiei privind SAI s-a bazat, de asemenea, pe o serie de studii și cercetări externe². În plus, toate informațiile conținute în analiza prezentată în evaluarea impactului a avut la bază date fiabile din punct de vedere științific, cea mai mare parte dintre acestea fiind preluate din articole științifice validate de comunitatea științifică. De asemenea, statele membre au furnizat sau au verificat informațiile privind costurile asociate daunelor, răspândirea speciilor și costurile asociate măsurilor în curs de implementare. S-au depus eforturi deosebite pentru a fi contactate direct părțile interesate implicate în această problemă, acele sectoarele care ar putea fi afectate negativ de introducerea unor măsuri de soluționare a problemei privind SAI. În cele din urmă, analiza a beneficiat, de asemenea, de aportul experților de talie mondială în materie de SAI, din cadrul și din afara Uniunii Europene.

Evaluarea impactului

Au fost preconizate diferite opțiuni de soluționare a problemei privind SAI și, în special, de abordare a tuturor aspectelor problemei care au fost identificate la diferite niveluri de ambiție.

Pe baza feedback-ului consultării, o serie de niveluri de ambiție și de intervenție au fost identificate pentru fiecare dintre obiectivele operaționale evidențiate în analiza problemei, având drept rezultat diferite sub-opțiuni de elaborare a instrumentului legislativ. O evaluare inițială a dus la eliminarea sub-opțiunilor care nu erau fezabile sau pur și simplu nu erau la fel de eficiente ca și celelalte. În cazul fiecărei opțiuni identificate, fiecare obiectiv operațional a fost abordat în mod sistematic, propunându-se măsuri concrete de a combate SAI.

¹

http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf.

²

Toate studiile sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

Pe lângă opțiunea de bază (opțiunea 0), care ar menține status quo-ul, au fost identificate următoarele opțiuni:

Opțiunea 1 — Consolidarea cooperării și sprijinirea acțiunilor voluntare: Această opțiune ar include elaborarea de orientări, coduri de conduită sectoriale și alte campanii de sensibilizare și educaționale. Această opțiune ar urmări, de asemenea, să încurajeze cooperarea între statele membre pentru crearea unui sistem de avertizare timpurie și de reacție rapidă. Comisia ar putea promova inițiative existente în acest domeniu prin intermediul campaniilor de comunicare.

Opțiunea 2.1 — Un instrument legislativ de bază: Această opțiune cuprinde o serie de obligații legale de a interzice importul, păstrarea, vânzarea, cumpărarea și schimbul de anumite SAI, enumerate ca SAI de interes pentru Uniune. Ar fi impuse obligații suplimentare privind eliberarea în mediul înconjurător a SAI de interes pentru Uniune, reacția rapidă la SAI de interes pentru Uniune stabilite recent și gestionarea SAI de interes pentru Uniune răspândite la scară largă.

Opțiunea 2.2 — Un instrument legislativ de bază + autorizații de eliberare a SAI de interes pentru statul membru: Această opțiune ar merge dincolo de lista SAI de interes pentru Uniune în ceea ce privește eliberarea acestora în mediul înconjurător, impunând solicitarea de autorizații pentru SAI considerate de interes de către statele membre.

Opțiunea 2.3 — Un instrument legislativ de bază + o interdicție generală strictă privind eliberarea de specii alogene, cu excepția cazului în care se constată că acestea sunt sigure: Această opțiune ar merge dincolo de lista SAI de interes pentru Uniune în ceea ce privește eliberarea acestora în mediul înconjurător, interzicând eliberarea oricăror specii alogene cu excepția cazului în care acestea sunt incluse într-o listă a Uniunii de specii alogene a căror eliberare este aprobată.

Opțiunea 2.4 — Un instrument legislativ de bază + o obligație de eradicare rapidă a SAI de interes pentru Uniune stabilite recent: În baza acestei opțiuni, în ceea ce privește reacția rapidă, statele membre nu ar avea nicio altă opțiune, ci mai degrabă obligația de a eradica rapid orice SAI de interes pentru Uniune stabilite recent și de a furniza informații. Derogările sunt posibile în cazul în care sunt aprobate de către Comisie.

Opțiunea 2.4 a fost reținută și stă la baza prezentei propuneri.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Temeiul juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care vizează punerea în aplicare a obiectivelor UE privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, ocrotirea sănătății persoanelor, utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, precum și promovarea măsurilor care contracarează problemele de mediu la scară regională sau mondială.

Subsidiaritate

Luarea de măsuri la nivelul Uniunii Europene este necesară întrucât problemele privind SAI sunt în continuă creștere, având, de asemenea, un caracter transfrontalier. Având în vedere lipsa de acțiune la nivelul Uniunii, statele membre iau măsuri la nivel național pentru a face față problemei. Acestea investesc resurse și depun eforturi pentru eradicarea SAI dăunătoare, însă aceste eforturi pot fi subminate de lipsa de acțiune a unui stat membru învecinat în care

speciile sunt, de asemenea, prezente. De asemenea, acțiunea nu este coordonată la nivelul Uniunii pentru a se asigura că, atunci când SAI intră pentru prima oară în Uniune, statele membre iau măsuri prompte în beneficiul altor state membre care nu au fost încă afectate. Mai mult, se impune a se lua în considerare protejarea pieței interne și libera circulație a mărfurilor. O abordare coordonată va asigura claritatea juridică și condiții de egalitate pentru sectoarele care utilizează sau comercializează specii alogene, evitând în același timp fragmentarea pieței interne din cauza restricțiilor diferite impuse între statele membre în ceea ce privește comercializarea SAI.

Eforturile depuse la ora actuală sunt extrem de fragmentate și inconsecvente, creând lacune de politică considerabile. Acestea duc la ineficiență și nu rezolvă problema privind SAI. Va fi necesară aplicarea unui mix de măsuri europene și naționale, regionale și locale, în conformitate cu principiul subsidiarității. Cu toate acestea, o abordare coerentă la nivelul Uniunii va spori eficacitatea măsurilor.

Principii directoare

Prezenta propunere prezintă măsuri bazate pe următoarele principii directoare:

Stabilirea priorităților — Există peste 12 000 de specii alogene în UE, din care 10 până la 15% provoacă daune (ceea ce înseamnă 1 200 – 1 800 de specii alogene invazive), în timp ce altele noi continuă să fie introduse. Există o numeroasă posibilități de abordare proporțională organizată pe priorități, pe baza eforturilor existente și a creșterii eficienței și eficacității acțiunii curente.

Reorientarea spre prevenire — Prevenirea este recunoscută pe plan internațional ca fiind cel mai eficient mod de a evita problema privind SAI. Măsurile axate pe prevenire trebuie să fie însoțite de un sistem eficient de avertizare timpurie, pentru a se lua măsuri prompte privind speciile care nu fac obiectul măsurilor de prevenire.

Valorificarea sistemelor existente — Se depune deja o muncă valoroasă atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii. Prezenta propunere urmărește să maximizeze eficiența sistemului și să exploateze la maximum resursele deja existente.

Abordarea progresivă introdusă treptat — Statele membre au nevoie de securitate juridică și de asigurare în ceea ce privește amploarea și costurile asociate măsurilor pe care urmează să le adopte. Prin urmare, prezenta propunere presupune stabilirea priorității speciilor alogene invazive pe baza unor criterii de includere extrem de stricte, precum și o limitare inițială a numărului de specii prioritare la primele 3 % dintr-un număr total aproximativ de 1 500 de specii invazive din Europa. Mai mult, o clauză de revizuire va permite dezvoltarea progresivă a sistemului și acționarea pe baza experienței acumulate. Orice extindere a listei de specii de interes pentru UE se va face numai în urma efectuării acestei revizuii.

Structura propunerii

Capitolul I — Dispoziții generale. Această secțiune stabilește obiectul, domeniul de aplicare și obligația de bază impusă de propunere. De asemenea, sunt prevăzute instrumente pentru stabilirea priorității SAI de interes pentru Uniune, pentru a permite ierarhizarea resurselor Uniunii pe baza riscurilor și a dovezilor științifice.

Capitolul II — Prevenire. Această secțiune stabilește măsurile necesare pentru prevenirea introducerii în Uniune și introducerea sau eliberarea în mediul înconjurător a SAI.

Capitolul III — Depistarea timpurie și eradicarea rapidă. Această secțiune stabilește instrumentele necesare pentru a se asigura că SAI de interes pentru Uniune pot fi detectate timpuriu în mediul înconjurător și la frontierele Uniunii și descrie măsurile care sunt declanșate atunci când SAI în cauză sunt depistate.

Capitolul IV — Gestionarea SAI care sunt răspândite la scară largă. Această secțiune stabilește obligațiile care trebuie îndeplinite pentru combaterea SAI de interes pentru Uniune care sunt deja prezente în Uniune sau a altora noi, care au nu au făcut obiectul măsurilor de prevenire și depistare timpurie și au reușit să se răspândească la scară largă.

Capitolul V — Dispoziții finale. Această secțiune stabilește obligațiile de raportare și instrumentele juridice necesare pentru a asigura punerea în aplicare, executarea și revizuirea măsurilor propuse.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Implicațiile financiare ce urmează a fi finanțate în cadrul rubricii 5 din Cadrul Financiar Multianual 2014-2020 pentru Comitetul prevăzut la articolul 22 vor fi limitate. A se vedea Fișa financiară atașată.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene
invazive**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Apariția unor specii alogene, fie animale, plante, ciuperci sau microorganisme, în medii noi nu reprezintă întotdeauna un motiv de îngrijorare. Cu toate acestea, o sub-grupă semnificativă de specii alogene pot deveni invazive, cauzând efecte negative grave asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, precum și alte efecte economice și sociale, care ar trebui prevenite. Aproximativ 12 000 de specii prezente în mediul înconjurător din Uniunea Europeană și din alte țări europene sunt alogene, din care aproximativ 10 până la 15 % sunt estimate a fi invazive.
- (2) Speciile alogene invazive reprezintă una dintre principalele amenințări la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice, în special în ecosistemele izolate din punct de vedere geografic și evolutiv, precum insulele mici, iar riscurile prezentate de aceste specii pot fi mai ridicate din cauza intensificării comerțului mondial, a transporturilor, a turismului și a schimbărilor climatice.
- (3) Amenințarea la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice pe care o reprezintă speciile alogene invazive poate lua diferite forme, precum efectele negative grave asupra speciilor indigene, a structurii și funcției ecosistemului prin modificarea habitatului, a prădării, a concurenței în rândul speciilor, prin transmiterea de boli, înlocuirea speciilor indigene într-o parte semnificativă a ariei de răspândire și efecte genetice cauzate de hibridizare. Mai mult, speciile alogene invazive pot avea, de asemenea, un impact negativ semnificativ asupra sănătății

³ Ref. din JO

⁴ Ref. din JO

umane și a economiei. Numai exemplarele vii sau părțile care se pot reproduce reprezintă o amenințare la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice, a sănătății umane sau a economiei.

- (4) Uniunea, ca parte la Convenția privind diversitatea biologică, aprobată prin Decizia 93/626/CEE a Consiliului⁵, trebuie să respecte articolul 8 litera (h) din această convenție, conform căruia fiecare parte contractuală trebuie, pe cât posibil și după caz, „să prevină introducerea, să controleze sau să eradicaze acele specii alogene care pun în pericol ecosistemele, habitatele sau alte specii”.
- (5) Uniunea, în calitate de parte la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna), aprobată prin Decizia 82/72/CEE a Consiliului⁶, s-a angajat să ia toate măsurile necesare pentru a asigura conservarea habitatelor speciilor sălbatice de floră și faună.
- (6) Pentru a susține îndeplinirea obiectivelor Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice⁷, ale Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a faunei și florei sălbatice⁸, ale Directivei 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin)⁹ și ale Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei¹⁰, obiectivul principal al prezentului regulament ar trebui să vizeze prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor negative ale speciilor alogene invazive asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, precum și reducerea impactului economic și social al acestora.
- (7) Unele specii migrează în mod natural ca răspuns la schimbările de mediu. Prin urmare, astfel de specii nu ar trebui considerate ca fiind specii alogene în noul mediu în care s-au stabilit, fiind astfel excluse din domeniul de aplicare a noilor norme privind speciile alogene invazive.
- (8) La nivelul Uniunii, propunerea pentru un nou Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sănătatea animală¹¹ conține dispoziții privind bolile animalelor, noul Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor¹² stabilește norme privind organismele dăunătoare plantelor, iar Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate

⁵ JO L 309, 13.12.1993, p. 1.

⁶ JO L 38, 10.2.1982, p. 1.

⁷ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

⁸ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁹ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

¹⁰ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

¹¹ COM(2013) 260 final

¹² COM(2013) 267 final

genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului¹³ stabilește regimul aplicabil organismelor modificate genetic. Prin urmare, noile norme privind speciile alogene invazive ar trebui să se alinieze și să nu se suprapună cu respectivele acte legislative ale Uniunii și nu sunt aplicabile organismelor vizate de actele în cauză.

- (9) Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local¹⁴, Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide¹⁵ și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului¹⁶ prevăd norme privind autorizarea utilizării anumitor specii alogene în anumite scopuri. Utilizarea anumitor specii a fost deja autorizată în temeiul regimurilor respective la momentul intrării în vigoare a prezentelor norme noi, întrucât nu implică riscuri inacceptabile pentru mediul înconjurător, pentru sănătatea umană și pentru economie. Astfel, pentru a asigura un cadru juridic coerent, speciile respective ar trebui excluse din noile norme.
- (10) Deoarece există numeroase specii alogene invazive, este important să se garanteze faptul că se acordă prioritate abordării subgrupeii de specii alogene invazive considerate a fi de interes pentru Uniune. Prin urmare, ar trebui întocmită o listă a speciilor alogene invazive considerate a fi de interes pentru Uniune. O specie alogenă invazivă ar trebui considerată ca fiind de interes pentru Uniune în cazul în care daunele cauzate de aceasta în statele membre afectate este atât de semnificativă încât se justifică adoptarea unor măsuri speciale al căror domeniu de aplicare se extinde la nivelul întregii Uniuni, inclusiv în statele membre care nu sunt încă afectate sau care este puțin probabil să fie afectate. Pentru a se asigura că subgrupa de specii alogene invazive de interes pentru Uniune se menține proporțională, lista ar trebui întocmită printr-o abordare progresivă introdusă treptat, inclusiv prin limitarea inițială a numărului de specii alogene invazive de interes pentru Uniune la primele 3 % dintr-un număr total aproximativ de 1 500 de specii alogene invazive din Europa, vizând acele specii care cauzează sau este posibil să cauzeze daune economice importante, inclusiv daune care rezultă din declinul biodiversității.
- (11) Criteriile de includere pe listă a speciilor alogene invazive considerate a fi de interes pentru Uniune reprezintă instrumentul de bază pentru aplicarea prezentelor norme noi. Comisia va face tot posibilul să prezinte comitetului o propunere pentru o listă bazată pe criteriile respective în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului act legislativ. Criteriile ar trebui să includă o evaluare a riscurilor în conformitate cu dispozițiile aplicabile în temeiul acordurilor

¹³ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

¹⁴ JO L 168, 28.6.2007, p.1.

¹⁵ JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

¹⁶ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

Organizației Mondiale a Comerțului privind impunerea de restricții comerciale asupra speciilor.

- (12) Pentru a asigura respectarea normelor impuse de Organizația Mondială a Comerțului, precum și aplicarea coerentă a prezentelor norme noi, ar trebui stabilite criterii comune privind efectuarea evaluării riscurilor. Criteriile respective ar trebui să se bazeze, atunci când este cazul, pe standardele naționale și internaționale existente și să cuprindă diferite aspecte ale caracteristicilor speciilor, riscul și modalitățile de intrare în Uniune, efectele negative ale speciilor asupra economiei, societății și biodiversității, potențiale beneficii date de utilizarea speciilor și costurile de diminuare a efectelor negative, precum și o prognoză cantitativă a costurilor asociate daunelor economice, sociale și asupra mediului înconjurător înregistrate la nivelul Uniunii, care să demonstreze importanța pentru Uniune și să justifice luare în continuare de măsuri. În vederea dezvoltării treptate a sistemului și pentru a acționa pe baza experienței dobândite, abordarea generală ar trebui evaluată după cinci ani.
- (13) Anumite animale alogene invazive sunt incluse în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea¹⁷, în timp ce importul acestora în Uniune este interzis, deoarece caracterul invaziv al speciilor respective a fost recunoscut iar introducerea acestora în Uniune are un impact negativ asupra speciilor indigene. Aceste specii sunt: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. Pentru a asigura un cadru juridic coerent și norme armonizate la nivelul Uniunii în ceea ce privește speciile alogene invazive, aceste animale alogene invazive ar trebui considerate o prioritate pentru includerea acestora pe lista de specii alogene invazive de interes pentru Uniune.
- (14) În general, prevenirea este mai dezirabilă, din punct de vedere ecologic și al rentabilității, decât reacția la acțiunea produsă și ar trebui să i se acorde prioritate, iar, ținând cont de faptul că specii noi pot fi introduse în mod continuu în Uniune și de faptul că speciile alogene prezente se răspândesc și își extind mediul în care s-au stabilit, este necesar să se garanteze revizuirea constantă și actualizarea listei speciilor invazive de interes pentru Uniune.
- (15) Unele dintre speciile care sunt invazive în Uniune pot fi indigene în unele dintre regiunile ultraperiferice ale Uniunii și invers. În Comunicarea Comisiei privind „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa”¹⁸ a fost recunoscut faptul că diversitatea remarcabilă din regiunile ultraperiferice necesită dezvoltarea și punerea în aplicare a unor măsuri de prevenire și gestionare a speciilor alogene invazive în regiunile respective, astfel cum sunt definite în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, luând în considerare Decizia 2010/718/UE a Consiliului European din 29 octombrie 2010 de modificare a statutului în raport cu Uniunea Europeană al Insulei Saint-Barthélemy¹⁹ și Decizia 2012/419/EU a

¹⁷ JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

¹⁸ COM(2008) 642 final.

¹⁹ JO L 325, 9.12.2010, p. 4.

Consiliului European din 11 iulie 2012 de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană²⁰. Prin urmare, toate prevederile conținute în prezentele norme noi ar trebui aplicate regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, cu excepția celor referitoare la speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, care sunt indigene în regiunile respective. Mai mult, pentru a permite asigurarea protecției necesare a biodiversității în astfel de regiuni, este necesar ca statele membre vizate să întocmească, în completarea listei speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, liste specifice ale speciilor alogene invazive din regiunile ultraperiferice cărora ar trebui să li se aplice prezentele norme noi.

- (16) Riscurile și problemele asociate speciilor alogene invazive reprezintă o provocare transfrontalieră care afectează întreaga Uniune. Prin urmare, este esențială adoptarea la nivelul Uniunii a unei interdicții privind introducerea în mod intenționat în Uniune, reproducerea, creșterea, transportul, cumpărarea, vânzarea, utilizarea, schimbul, păstrarea și eliberarea de specii alogene invazive de interes pentru Uniune, pentru a se garanta adoptarea de măsuri consecvente la nivelul Uniunii, cu scopul de a evita denaturarea pieței interne și de a preveni situațiile în care acțiunea întreprinsă într-un stat membru este subminată de lipsa de inițiativă a unui alt stat membru.
- (17) Pentru a permite desfășurarea unor activități de cercetarea științifică și de conservare *ex situ*, este necesar să se prevadă norme specifice privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune care fac obiectul activităților respective. Aceste activități ar trebui să se desfășoare în cadrul unor instalații închise în care organismele sunt păstrate în condiții de izolare, luându-se toate măsurile necesare pentru a evita evadarea sau eliberarea ilegală a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune.
- (18) Pot exista cazuri în care speciile alogene care nu sunt încă recunoscute ca specii alogene invazive de interes pentru Uniune apar la frontierele Uniunii sau sunt identificate pe teritoriul acesteia. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta o serie de măsuri de urgență, pe baza unor dovezi științifice disponibile. Astfel de măsuri de urgență ar permite o reacție imediată privind speciile care pot prezenta riscuri legate de introducerea, stabilirea și răspândirea acestora în țările în cauză, în timp ce statele membre evaluează riscurile efective prezentate de speciile respective, în conformitate cu prevederile aplicabile ale acordurilor Organizației Mondiale a Comerțului, în special cu scopul de recunoaștere a acestor specii drept specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Este necesar să se asocieze măsurile naționale de urgență cu posibilitatea de a adopta măsuri de urgență la nivelul Uniunii, cu scopul de a se respecta prevederile acordurilor Organizației Mondiale a Comerțului. Mai mult, măsurile de urgență luate la nivelul Uniunii ar pune la dispoziția acesteia un mecanism de acțiune rapidă în cazul prezenței unor noi specii alogene invazive sau al pericolului iminent de intrare a acestora în Uniune, în conformitate cu principiul precauției.

²⁰

JO L 204, 31.7.2012, p. 131.

- (19) Statele membre ar trebui să aibă posibilitate de a adopta măsuri mai stricte privind abordarea speciilor alogene invazive și a lua măsuri în mod proactiv privind orice specii care nu sunt enumerate ca specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Prin urmare, pentru a adopta o atitudine mai proactivă privind speciile care nu sunt incluse în listă, ar trebui ca, în cazul speciilor alogene invazive care nu sunt enumerate ca specii alogene invazive de interes pentru Uniune, dar cu privire la care statele membre au identificat dovezi că acestea reprezintă un risc, să se emită o autorizație de eliberare a speciilor în cauză. Normele detaliate privind autorizarea speciilor alogene care urmează a fi utilizate în acvacultură au fost deja stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 708/2007 și ar trebui luate în considerare de către statele membre în acest context.
- (20) O mare parte a speciilor alogene invazive sunt introduse neintenționat în Uniune. Prin urmare, gestionarea căilor de introducere neintenționată este esențială. În acest domeniu, acțiunea trebuie desfășurată progresiv, întrucât experiența dobândită este relativ limitată. Acțiunile în cauză ar trebui să includă măsuri voluntare, precum acțiunile propuse în orientările Organizației Maritime Internaționale privind controlul și gestionarea murdăririi suprafețelor navelor prin depuneri de materie organică (*biofouling*), precum și măsuri obligatorii și ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată la nivelul Uniunii și al statelor membre în ceea ce privește gestionarea anumitor căi de introducere, inclusiv măsurile stabilite în cadrul Convenției internaționale pentru controlul și gestionarea apelor uzate și a sedimentelor navelor.
- (21) Pentru a dezvolta o bază de cunoștințe corespunzătoare în vederea abordării problemelor cauzate de speciile alogene invazive, este important ca statele membre să desfășoare cercetări, să monitorizeze și supravegheze aceste specii. Întrucât sistemele de supraveghere oferă cele mai potrivite mijloace de depistare timpurie a unor specii alogene invazive noi și de determinare a nivelului de răspândire a speciilor deja stabilite, acestea ar trebui să includă atât anchete tematice, cât și generale și să beneficieze de implicarea diferitelor sectoare și a părților interesate, inclusiv a comunităților locale. Sistemele de supraveghere ar trebui să prevadă monitorizarea continuă a oricărei specii alogene invazive noi, oriunde în cadrul Uniunii. Pentru a asigura eficiența și rentabilitatea, ar trebui să se aplice sistemele existente de control la frontieră, de supraveghere și de monitorizare, instituite deja de legislația Uniunii, în special cele prevăzute în Directivele 2009/147/CE, 92/43/CEE, 2008/56/CE și 2000/60/CE.
- (22) Ar trebui efectuate controale oficiale privind animalele și plantele cu scopul de a preveni introducerea intenționată a speciilor alogene invazive. Animale vii și plantele ar trebui să intre pe teritoriul Uniunii prin punctele de control la frontieră desemnate de statele membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXXX [privind controalele oficiale COM(2013) 265]. Pentru a asigura creșterea eficienței și pentru a evita crearea de sisteme paralele de control la frontieră, ar trebui să se verifice totodată, la primul punct de control la frontieră în care sosesc speciile în cauză, dacă acestea sunt specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Animalele și plantele care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. XXX/XXXX [privind controalele oficiale

COM(2013) 265] sau care sunt scutite de controalele oficiale în cadrul punctelor de control la frontieră intră pe teritoriul vamal al Comunității prin alte puncte de intrare, fiind, de asemenea, supuse controalelor necesare.

- (23) În urma introducerii unei specii alogene invazive, este esențială luarea unor măsuri de depistare timpurie și de eradicare rapidă pentru a preveni stabilirea și răspândirea acestora. Cea mai eficientă și cea mai rentabilă reacție este adeseori eradicarea populației, cât mai curând posibil, atât timp cât numărul de exemplare este încă limitat. În cazul în care eradicarea nu este fezabilă sau costurile de eradicare depășesc pe termen lung valoarea beneficiilor economice, sociale și privind mediul înconjurător, ar trebui aplicate măsuri de izolare și control.
- (24) Cu toate că sunt necesare, eradicarea și gestionarea unor specii alogene invazive pot cauza animalelor durere, stres, frică sau alte forme de suferință, chiar și atunci când se utilizează cele mai avansate mijloace tehnice disponibile. Din acest motiv, statele membre și toți operatorii implicați în eradicarea, controlul sau izolarea speciilor alogene invazive ar trebui să ia măsurile necesare pentru a reduce la minimum durerea, stresul și suferința animalelor pe parcursul procesului, luând în considerare, în măsura în care este posibil, cele mai bune practici în domeniu, de exemplu Principiile directe privind bunăstarea animalelor elaborate de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE).
- (25) În general, speciile alogene invazive cauzează deteriorarea ecosistemelor și reduc rezistența acestora. Prin urmare, sunt necesare măsuri de restaurare în vederea consolidării rezistenței ecosistemelor la invazii, a remedierii prejudiciului cauzat și a îmbunătățirii stării de conservare a speciilor și a habitatelor acestora, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2009/147/CE și cu articolul 6 din Directiva 92/43/CEE, a stării ecologice a apelor interioare de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor de coastă și a apelor subterane, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2000/60/CE, precum și a stării ecologice a apelor marine, în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2008/56/CE.
- (26) Un sistem de abordare a speciilor alogene invazive ar trebui susținut de un sistem centralizat de informații care compară informațiile existente privind speciile alogene din Uniune și care permite accesul la informațiile privind prezența speciilor, gradul de răspândire, ecologia și istoricul invaziei acestora și toate celelalte informații necesare pentru sprijinirea deciziilor de politică și de gestionare.
- (27) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, care prevede participarea publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul înconjurător²¹, stabilește un cadru de consultare publică la luarea deciziilor legate de mediu. La definirea acțiunilor în domeniul speciilor alogene invazive, participarea efectivă a publicului ar trebui să îi permită acestuia să își exprime opiniile și preocupările, în timp ce factorii de decizie ar trebui să țină seama de acestea, întrucât ar putea fi relevante pentru deciziile în cauză; aceasta ar avea ca rezultat o mai mare responsabilitate și transparență a procesului de luare a

²¹

JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

deciziilor și ar contribui la sensibilizarea publicului privind problemele de mediu și la susținerea deciziilor luate.

- (28) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, pentru adoptarea și actualizarea listei de specii alogene invazive de interes pentru Uniune, pentru acordarea de derogări de la obligația de eradicare rapidă și pentru adoptarea unor măsuri de urgență ale Uniunii, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie²².
- (29) Cu scopul de a lua în considerare cele mai recente evoluții științifice în domeniul mediului, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește, pe de o parte, determinarea modalității de a stabili dacă speciile alogene invazive creează populații viabile și se răspândesc și, pe de altă parte, definirea elementelor comune pentru efectuarea evaluării riscurilor. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (30) Pentru a garanta respectarea prezentului regulament, este important ca statele membre să impună sancțiuni disuasive, eficiente și proporționale în cazul încălcării legii, ținând cont de natura și gravitatea încălcării.
- (31) Pentru a permite proprietarilor care nu desfășoară activități comerciale să continue să își păstreze animalele de companie care aparțin speciilor incluse pe lista speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, până la moartea naturală a animalului, este necesar să se prevadă măsuri tranzitorii, cu condiția ca toate măsurile să fie puse în aplicare pentru a evita evadarea sau reproducerea acestora.
- (32) Pentru a permite operatorilor comerciali care pot avea așteptări legitime, de exemplu, celor cărora li s-a eliberat o autorizație în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 708/2007, de a-și epuiza stocul de specii alogene invazive de interes pentru Uniune, în momentul intrării în vigoare a prezentelor norme noi, este justificat să se acorde un termen de doi ani pentru sacrificarea, vânzarea sau transferarea exemplarelor unor instituții de cercetare sau de conservare *ex situ*.
- (33) Deoarece obiectivele acțiunii propuse, și anume prevenirea și gestionarea speciilor alogene invazive, nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul

²²

JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

proportionalității prevăzut la articolul respectiv, prezentul act nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește normele privind prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor negative ale introducerii și răspândirii, atât intenționate cât și neintenționate, a speciilor alogene invazive asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică tuturor speciilor alogene invazive din Uniune astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2).
2. Prezentul regulament nu se aplică:
 - (a) speciilor care își schimbă zona naturală de răspândire, fără intervenția umană, ca răspuns la schimbarea condițiilor ecologice și la schimbările climatice;
 - (b) organismelor modificate genetic, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 2001/18/CE;
 - (c) bolii animalelor reglementate după cum se definește la articolul 4 alineatul (1) punctul (14) din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXXX [legislația privind sănătatea animalelor - COM(2013) 260 final];
 - (d) dăunătorilor plantelor enumerați în temeiul articolului 5 alineatul (2) sau al articolului 32 alineatul (3) sau care fac obiectul unor măsuri în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXXX [privind sănătatea plantelor - COM(2013) 267 final];
 - (e) speciilor enumerate în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 708/2007;
 - (f) micro-organismelor produse sau importate pentru a fi utilizate în produse de protecție a plantelor deja aprobate sau care sunt în curs de evaluare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
 - (g) micro-organismelor produse sau importate pentru a fi utilizate în produse biocide deja aprobate sau care sunt puse la dispoziție pe piața din Uniune în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „specie alogenă” înseamnă orice exemplar viu dintr-o specie, subspecie sau taxon inferior de animale, plante, ciuperci sau microorganisme introduse în afara zonei sale naturale de răspândire trecute sau prezente; include orice parte, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestor specii, precum și orice hibrizi, soiuri sau rase care ar putea supraviețui și s-ar putea reproduce ulterior;
- (2) „specie alogenă invazivă” înseamnă o specie alogenă a cărei introducere sau răspândire s-a constatat, prin evaluarea riscurilor, că amenință biodiversitatea și serviciile ecosistemice și care poate avea, de asemenea, un impact negativ asupra sănătății umane sau a economiei;
- (3) „specie invazivă de interes pentru Uniune” înseamnă o specie alogenă invazivă al cărei impact negativ a fost considerat ca necesitând desfășurarea unei acțiuni concertate la nivelul Uniunii, în temeiul articolului 4 alineatul (2);
- (4) „biodiversitate” înseamnă variabilitatea organismelor vii provenind din toate sursele, inclusiv ecosistemele terestre, marine și alte ecosistemele acvatice și complexele ecologice din care acestea fac parte; biodiversitatea include diversitatea în cadrul speciilor, între specii și a ecosistemelor;
- (5) „servicii ecosistemice” înseamnă contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la bunăstarea umană;
- (6) „introducere” înseamnă deplasarea unei specii în afara zonei sale naturale de răspândire trecute sau prezente, prin intervenție umană;
- (7) „cercetare” înseamnă o activitate descriptivă sau experimentală, efectuată în condiții reglementate, în vederea dobândirii de noi cunoștințe sau a dezvoltării de produse noi, inclusiv fazele inițiale de identificare, caracterizare și izolare a caracteristicilor genetice, altele decât caracterul invaziv, al speciilor alogene invazive, numai în măsura în care acestea sunt esențiale pentru a permite dezvoltarea caracteristicilor respective la speciile non-invazive;
- (8) „păstrare în condiții de izolare” înseamnă păstrarea unui organism în instalații închise din care evadarea sau răspândirea nu este posibilă;
- (9) „conservare *ex situ*” înseamnă conservarea componentelor diversității biologice în afara habitatelor naturale ale acestora;
- (10) „căi” înseamnă rutele și mecanismele invaziilor biologice;
- (11) „depistare precoce” înseamnă confirmarea prezenței unor exemplare ale unei specii alogene invazive în mediul înconjurător înainte de răspândirea acestora la scară largă;
- (12) „eradicare” înseamnă eliminarea completă și permanentă a unei populații de specii alogene invazive prin mijloace fizice, chimice sau biologice;

- (13) „răspândită la scară largă” desemnează o specie alogenă invazivă a cărei populație a depășit faza de naturalizare, în care o populație menține o populație autonomă, și s-a răspândit pentru a coloniza o arie largă a unei potențiale zone de răspândire în care poate supraviețui și se poate reproduce;
- (14) „gestionare” înseamnă orice acțiune fizică, chimică sau biologică care vizează eradicarea, controlul populației sau izolarea unei populații a unei specii alogene invazive;
- (15) „izolare” înseamnă acțiuni care vizează crearea de bariere care să minimizeze riscul ca o populație a unei specii alogene invazive să se disperseze și să se răspândească dincolo de zona invadată;
- (16) „control al populației” înseamnă măsuri fizice, chimice sau biologice aplicate în cazul unei populații a unei specii alogene invazive, cu scopul de a menține numărul exemplarelor cât mai redus posibil, astfel încât, chiar dacă nu este posibilă eradicarea speciei, capacitatea invazivă și efectele negative ale acesteia asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice sau asupra sănătății umane și a economiei să fie minimizate.

Articolul 4

Lista speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune

1. O listă a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune este adoptată și actualizată de către Comisie prin intermediul actelor de punere în aplicare, pe baza criteriilor stabilite la alineatul (2). Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).
2. Speciile alogene invazive sunt incluse pe lista menționată la alineatul (1) numai dacă îndeplinesc toate criteriile următoare:
 - (a) pe baza dovezilor științifice disponibile, sunt identificate ca fiind alogene pe teritoriul Uniunii, cu excepția regiunilor ultraperiferice;
 - (b) pe baza dovezilor științifice disponibile, sunt identificate ca fiind de natură să creeze o populație viabilă și să se răspândească în mediul înconjurător în condițiile actuale sau previzibile de schimbare climatică, oriunde în Uniune, cu excepția regiunilor ultraperiferice;
 - (c) pe baza unei evaluări a riscurilor efectuată în temeiul articolului 5 alineatul (1), s-a demonstrat că este necesară o acțiune la nivelul Uniunii pentru a preveni stabilirea și răspândirea acestora.
3. Statele membre pot prezenta Comisiei cereri de includere a speciilor alogene invazive pe lista menționată la alineatul (1). Cererile respective trebuie să includă toate criteriile următoare:
 - (a) denumirea speciei;
 - (b) o evaluare a riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1);
 - (c) dovada faptului că specia îndeplinește criteriile definite la alineatul (2).

4. Lista menționată la alineatul (1) cuprinde un număr maxim de cincizeci de specii, inclusiv orice specie care poate fi adăugată ca urmare a măsurilor de urgență prevăzute la articolul 9.

Articolul 5

Evaluarea riscurilor și acte delegate

1. Comisia sau statele membre, în funcție de caz, efectuează evaluarea riscurilor prevăzută la articolul 4 alineatul (2) litera (c) și alineatul (3) litera (b), având în vedere următoarele elemente:
- (a) o descriere a speciei cu identitatea taxonomică, istoricul, zona naturală și zona potențială de răspândire a acesteia;
 - (b) o descriere a modalității de reproducere și de răspândire a speciei, inclusiv o evaluare a existenței condițiilor de mediu necesare pentru reproducerea și răspândirea acesteia;
 - (c) o descriere a potențialelor căi de intrare și de răspândire, atât în mod intenționat cât și neintenționat, inclusiv, dacă este cazul, mărfurile cu care speciile sunt asociate în general;
 - (d) o evaluare aprofundată a riscului de intrare, de stabilire, de răspândire a speciei în regiunile biogeografice relevante în condițiile de schimbări climatice actuale și previzibile;
 - (e) o descriere a nivelului actul de răspândire a speciei, precizându-se inclusiv dacă specia este deja prezentă în Uniune sau în țările învecinate;
 - (f) o descriere a impactului negativ asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, inclusiv asupra speciilor indigene, a siturilor protejate, a habitatelor pe cale de dispariție, a sănătății umane și a economiei, inclusiv o evaluare a amplitudinii viitorului impact;
 - (g) o prognoză cantitativă a costurilor asociate daunelor la nivelul Uniunii, demonstrând importanța pentru Uniune, astfel încât să se justifice luarea unor măsuri viitoare întrucât prejudiciul global ar depăși costul de atenuare a daunelor;
 - (h) o descriere a potențialelor utilizări și beneficii care decurg din aceste utilizări ale speciilor.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 23, pentru a detalia tipul de dovezi științifice admisibile menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) și pentru a oferi o descriere detaliată a modului de aplicare a elementelor prevăzute la alineatul (1) literele (a) – (h) din prezentul articol, inclusiv metodologia aplicată în evaluarea unor astfel de elemente, luând în considerare standardele naționale și internaționale relevante și necesitatea de a acorda prioritate măsurilor împotriva speciilor care au legătură cu daune

economice importante sau sunt în măsură să cauzeze astfel de daune, inclusiv cele rezultate din declinul biodiversității.

Articolul 6

Dispoziții aplicabile regiunilor ultraperiferice

1. Speciile incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), care sunt native într-o regiune ultraperiferică, nu fac obiectul dispozițiilor articolelor 7, 8, 11 și 13 – 17 în regiunea ultraperiferică în care sunt native.
2. În termen de maxim [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data], fiecare stat membru care are regiuni ultraperiferice adoptă o listă a speciilor alogene invazive de interes pentru fiecare dintre regiunile sale ultraperiferice, în consultare cu regiunile respective.
3. Speciile incluse pe listele menționate la alineatul (2) fac obiectul, în cadrul respectivelor regiuni ultraperiferice, articolelor 7, 8, 11 și 13 – 17.
4. Statele membre notifică imediat Comisiei listele menționate la alineatul (2) și orice actualizare a listelor respective și informează celelalte state membre în acest sens.

CAPITOLUL II

PREVENIRE

Articolul 7

Interdicții privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune

1. Speciile incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1) nu trebuie în mod intenționat:
 - (a) să fie introduse pe teritoriul Uniunii sau să tranziteze teritoriul acesteia;
 - (b) să se permită reproducerea acestora;
 - (c) să fie transportate, cu excepția transportului de specii către unitățile de eradicare;
 - (d) să fie introduse pe piață;
 - (e) să fie utilizate sau schimbate;
 - (f) să fie păstrate sau crescute, inclusiv în condiții de izolare;
 - (g) să fie eliberate în mediul înconjurător.
2. Statele membre previn introducerea neintenționată a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatele (3) și (4).

Articolul 8

Autorizațiile de cercetare și conservare ex situ

1. Prin derogare de la interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (f), statele membre instituie un sistem de autorizare care să permită instituțiilor care sunt autorizate să efectueze cercetări sau activități de conservare *ex situ* să efectueze astfel de activități în ceea ce privește speciile alogene invazive de interes pentru Uniune.
2. Statele membre împuternicesc autoritățile competente să emită autorizațiile prevăzute la alineatul (1) pentru activitățile desfășurate în condiții de izolare care îndeplinesc toate condițiile următoare:
 - (a) specia alogenă invazivă de interes pentru Uniune este păstrată și gestionată în instalații închise, astfel se menționează la alineatul (3);
 - (b) activitatea trebuie efectuată de către personalul care deține calificările științifice și tehnice prevăzute de autoritățile competente;
 - (c) transportul către și de la instalația închisă este autorizat de autoritatea competentă și se efectuează în condiții care nu permit evadarea speciilor alogene invazive;
 - (d) în cazul speciilor alogene invazive animale, acestea sunt marcate, dacă este posibil;
 - (e) riscul de evadare, de răspândire sau de evacuare este gestionat în mod eficient, ținând cont de identitatea, biologia și mijloacele de dispersie a speciilor, activitatea și instalația închisă prevăzute, interacțiunea cu mediul înconjurător și alți factori relevanți asociați riscului reprezentat de specia în cauză;
 - (f) supravegherea permanentă și întocmirea unui plan pentru situații de urgență, inclusiv a unui plan de eradicare, pentru gestionarea unei potențiale situații de evadare sau de răspândire.
 - (g) Autorizația menționată la alineatul 1 este limitată la numărul de specii și exemplare necesar pentru activitatea de cercetare sau de conservare *ex situ* în cauză și nu trebuie să depășească capacitatea instalației închise. Autorizație include restricțiile necesare reducerii riscului de evadare sau de răspândire a speciei în cauză. Autorizația va însoți permanent speciile alogene invazive vizate, pe parcursul păstrării, introducerii sau transportării acestora pe teritoriul Uniunii.
3. Se consideră că exemplarele sunt păstrate în instalații închise dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) acestea sunt izolate în mod fizic, fără a avea posibilitatea de a evada, de a se răspândi sau de a fi deplasate de către persoane neautorizate din instalațiile în cadrul cărora sunt păstrate; procedurile de curățenie și întreținere trebuie să garanteze că niciun exemplar sau părți

reproducătoare nu pot evada, nu se pot răspândi sau nu pot fi evacuate de către persoane neautorizate;

- (b) deplasarea din instalații sau eliminarea ori distrugerea acestora se efectuează astfel încât să se excludă propagarea sau reproducerea în afara instalației.
4. Atunci când solicită eliberarea unei autorizații, instituția furnizează toate dovezile necesare pentru a permite autorității competente să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 9

Măsuri de urgență

1. În cazul în care un stat membru deține dovezi privind prezența sau pericolul iminent de intrare pe teritoriul acestuia a unei specii alogene invazive care nu este inclusă pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), dar în cazul căreia autoritățile competente au identificat, pe baza unor dovezi științifice preliminare, posibilitatea ca aceasta să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), statul membru în cauză poate lua imediat măsuri de urgență, constând în oricare dintre interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1).
2. Statul membru care ia măsuri de urgență pe propriul teritoriu național, printre care aplicarea articolului 7 alineatul (1) literele (a), (c) sau (d), notifică de urgență Comisiei și celorlalte state membre măsurile luate și prezintă dovezi pentru justificarea măsurilor respective.
3. Statul membru în cauză efectuează fără întârziere o evaluare a riscurilor în temeiul articolului 5 în cazul speciilor care fac obiectul măsurilor de urgență, luând în considerare informațiile științifice și tehnice disponibile și, în orice caz, în termen de 24 luni de la data adoptării deciziei de aplicare a măsurilor de urgență, cu scopul de a include speciile vizate pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1).
4. În cazul în care Comisia primește notificarea menționată la alineatul 2 sau deține alte dovezi privind prezența sau pericolul iminent de intrare în Uniune a unei specii alogene invazive care nu este inclusă pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), dar care este posibil să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia decide, pe baza unor dovezi științifice preliminare, dacă este posibil ca specia să îndeplinească aceste criterii și adoptă măsuri de urgență pentru Uniune, constând în oricare dintre interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1), pentru o perioadă limitată de timp, în ceea ce privește riscurile prezentate de specia respectivă, în cazul în care decide că este probabilă îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2). Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).

5. Măsurile luate de statele membre în temeiul alineatului (1) sunt abrogate sau modificate dacă se prevede astfel în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (4).
6. Statul membru care ia măsuri de urgență poate menține măsurile respective până în momentul adoptării unui act de punere în aplicare care să stabilească măsurile de urgență la nivelul Uniunii, în conformitate cu alineatul (4), sau care să includă speciile pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), pe baza evaluării riscurilor efectuate de către statul membru în cauză în temeiul alineatului (3).

Articolul 10

Restricții privind eliberarea intenționată a speciilor alogene invazive de interes pentru statul membru

1. Statele membre interzic eliberarea intenționată în mediul înconjurător, care reprezintă procesul prin care un organism este plasat în mediul înconjurător, în orice scop, fără a fi luate măsurile necesare pentru a preveni evadarea și răspândirea speciilor alogene invazive, altele decât speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, în cazul cărora statele membre consideră, pe baza unor dovezi științifice, că impactul negativ al eliberării și răspândirii acestora, chiar și în cazul în care acesta nu este stabilit cu exactitate, este semnificativ pe teritoriul național al acestora („specii alogene invazive de interes pentru statul membru”).
2. Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la speciile pe care le consideră ca fiind specii alogene invazive de interes pentru statul membru.
3. Autoritățile competente ale statelor membre pot emite autorizații pentru anumite situații de eliberare intenționată a speciilor alogene invazive de interes pentru stat membru, numai dacă următoarele condiții sunt luate în considerare pe deplin:
 - (a) nu există specii non-invazive alternative care pot fi utilizate pentru a obține beneficii similare;
 - (b) beneficiile eliberării speciilor sunt extrem de mari în comparație cu riscurile asociate daunelor care pot fi cauzate de speciile în cauză;
 - (c) eliberarea va include măsuri de diminuare a riscurilor, astfel încât să se minimizeze impactul asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice, precum și asupra sănătății umane și a economiei;
 - (d) se asigură supravegherea corespunzătoare și se întocmește un plan pentru situații de urgență pentru eradicarea speciilor, măsură ce va fi aplicată în cazul în care autoritatea competentă consideră că daunele cauzate de specii sunt inacceptabile.
4. Orice autorizație pentru introducerea de specii alogene pentru a fi utilizate în acvacultură se eliberează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 708/2007.

Articolul 11

Planuri de acțiune privind căile de intrare ale speciilor alogene invazive

1. În termen de maxim [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data], statele membre efectuează o analiză cuprinzătoare a căilor de introducere neintenționată și răspândire a speciilor alogene invazive pe teritoriul acestora și identifică ce căi necesită luarea unor măsuri prioritare („căi prioritare”) din cauza volumului de specii sau a daunelor cauzate de speciile care intră în Uniune pe căile respective. În acest sens, statele membre se concentrează în special pe o analiză a căilor de introducere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune.
2. În termen de maxim [3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data], fiecare stat membru întocmește și pune în aplicare un plan de acțiune pentru abordarea căilor prioritare identificate în temeiul alineatului (1). Acest plan de acțiune include un calendar al acțiunilor și descrie măsurile care trebuie adoptate pentru abordarea căilor prioritare și pentru prevenirea introducerii neintenționate și a răspândirii speciilor alogene invazive în Uniune și către sau în mediul înconjurător.
3. Planul de acțiune menționat la alineatul (2) include măsuri elaborate pe baza unei analize a costurilor și beneficiilor, cuprinzând cel puțin următoarele elemente:
 - (a) măsuri de sensibilizare;
 - (b) măsuri de reglementare pentru a minimiza contaminarea cu specii alogene invazive a bunurilor și a mărfurilor, precum și a oricărui tip de vehicul și echipamente, inclusiv măsuri de abordare a transportului de specii alogene invazive din țările terțe;
 - (c) măsuri de reglementare pentru a asigura efectuarea de controale corespunzătoare la frontierele Uniunii, altele decât controalele oficiale în temeiul articolului 13;
 - (d) măsurile stabilite în cadrul Convenției internaționale pentru controlul și gestionarea apelor uzate și a sedimentelor navelor.
4. Planul de acțiune, elaborat în conformitate cu alineatul (2), se transmite Comisiei fără întârziere. La fiecare patru ani de la ultima transmitere, statele membre revizuiesc planul de acțiune și îl retransmit Comisiei.

CAPITOLUL III

DEPISTARE TIMPURIE ȘI ERADICARE RAPIDĂ

Articolul 12

Sistemul de supraveghere

1. În termen de maxim [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data], statele membre dispun de un sistem de supraveghere oficial care să colecteze și să înregistreze datele privind apariția în

mediul înconjurător a unor specii alogene invazive, prin aplicarea unor proceduri de control, monitorizare sau a altor tipuri de proceduri, în vederea prevenirii răspândirii speciilor alogene invazive în Uniune.

2. Sistemul de supraveghere menționat la alineatul (1):
 - (a) acoperă teritoriul statelor membre în vederea determinării prezenței și a nivelului de răspândire a unor specii alogene invazive noi de interes pentru Uniune, precum și a unor astfel de specii stabilite deja;
 - (b) include apele marine, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE;
 - (c) sunt suficient de dinamice pentru a depista rapid apariția în mediul teritoriului sau într-o parte a teritoriului a oricărei specii alogene invazive de interes pentru Uniune, a cărei prezență nu a fost cunoscută anterior;
 - (d) utilizează informațiile furnizate de sistemele de supraveghere și de monitorizare existente prevăzute la articolul 11 din Directiva 92/43/CEE, la articolul 11 din Directiva 2008/56/CE și la articolul 8 din Directiva 2000/60/CE.

Articolul 13

Controale oficiale la frontierele Uniunii

1. În termen de maxim [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data], statele membre dețin structuri deplin funcționale pentru efectuarea controalelor oficiale asupra animalelor și plantelor, inclusiv asupra semințele, ouălor sau propagulelor acestora introduse în Uniune, aceste controale fiind necesare pentru prevenirea introducerii intenționate în Uniune a unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune.
2. Autoritățile statelor membre efectuează controale oficiale la frontierele Uniunii asupra bunurilor menționate la alineatul (1) și care sunt introduse în Uniune, verificând dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
 - (a) să nu fie incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1);
 - (b) autorizațiile prevăzute la articolul 8 să fie valabile.
3. Controalele menționate la alineatul (2) și care cuprind o serie de controale ale documentelor, ale identității și, dacă este cazul, controale fizice, se desfășoară:
 - (a) la punctele de control la frontieră prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXXX [privind controalele oficiale COM(2013) 265], în cazul bunurilor menționate la alineatul (1), care intră sub incidența articolului 45 din regulamentul menționat și care fac obiectul controalelor oficiale efectuate la punctele de control la frontieră; în acest caz, statele membre atribuie responsabilitatea autorităților competente prevăzute la articolul 3 din Regulamentul

(UE) nr. XXX/XXXX [privind controalele oficiale COM(2013) 265];

- (b) la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității, în cazul bunurilor menționate la alineatul (1) și pentru care articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXXX [privind controalele oficiale COM(2013) 265] nu se aplică sau care sunt scutite de controalele oficiale la punctele de control la frontieră, în conformitate cu articolul 46 din același regulament; în acest caz, statele membre atribuie responsabilitatea autorităților vamale pentru a include bunurile respective în orice regim vamal.
- 4. Autorităților desemnate pentru efectuarea controalelor la frontiere le este atribuită, de asemenea, responsabilitatea de a reține sau de a confisca organismele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2). În cazul confiscării organismelor, acestea sunt încredințate autorității competente responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre pot delega funcții specifice altor autorități.
- 5. Evidența rezultatelor controalelor oficiale efectuate și orice decizii luate pe baza acestora, inclusiv decizia de a respinge un transport de mărfuri, iau în considerare respectarea cerințelor de la alineatul (2) literele (a) și (b).
- 6. Statele membre pun în aplicare o serie de proceduri pentru a asigura schimbul de informații relevante în ceea ce privește transporturile de mărfuri care urmează să sosească, precum și coordonarea și cooperarea eficientă și efectivă între toate autoritățile implicate și operatorul de transport, în vederea efectuării verificărilor menționate la alineatul (2).
- 7. Statele membre elaborează orientări și programe de formare pentru a facilita identificarea și depistarea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune prin asigurarea cooperării între toate autoritățile care participă la efectuarea verificărilor menționate la alineatul (2). Programele de formare destinate autorităților vamale includ informații privind completarea documentului administrativ unic pe baza căruia se întocmește declarația vamală.

Articolul 14

Notificări privind depistarea timpurie

- 1. Statele membre utilizează sistemul de supraveghere stabilit în conformitate cu articolul 12 și informațiile colectate în cadrul controalelor oficiale prevăzute la articolul 13 pentru a sprijini depistarea timpurie a intrării sau a prezenței unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune.
- 2. Statele membre notifică în scris și fără întârziere Comisiei depistarea timpurie a prezenței unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune și informează celelalte state membre în acest sens, în special privind:
 - (a) apariția pe teritoriul lor sau pe o parte din acesta a oricăror specii incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), a căror

prezență a fost necunoscută anterior pe teritoriul sau într-o parte a teritoriului statelor în cauză;

- (b) reapariția pe teritoriul lor sau pe o parte din acesta a oricăror specii incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), după ce s-a raportat că speciile respective au fost eradicate.

Articolul 15

Eradicare rapidă într-un stadiu timpuriu al invaziei

1. După depistarea timpurie și în termen de trei luni de la transmiterea notificării privind depistarea timpurie menționată la articolul 14, statele membre aplică măsuri de eradicare și comunică măsurile luate Comisiei, informând, de asemenea, și celelalte state membre.
2. Atunci când pun în aplicare măsuri de eradicare, statele membre se asigură că metodele aplicate sunt eficiente în ceea ce privește eliminarea completă și permanentă a populației speciei alogene invazive în cauză, cu respectarea în mod corespunzător a sănătății umane și a mediului înconjurător și asigurându-se că animalele vizate sunt ferite de orice durere, stres sau suferință care poate fi evitată.
3. Sistemul de supraveghere prevăzut la articolul 12 este conceput și utilizat pentru a monitoriza, de asemenea, eficacitatea eradicării.
4. Statele membre notifică Comisiei și informează celelalte state membre atunci când o populație a unei specii alogene invazive de interes pentru Uniune a fost eradicată.
5. De asemenea, statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la eficacitatea măsurilor luate.

Articolul 16

Derogări de la obligația de eradicare rapidă

1. Statele membre pot prezenta Comisiei o cerere de derogare de la obligația de a pune în aplicare măsurile de eradicare menționate la articolul 15 în cazul speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care au făcut obiectul notificării privind depistarea timpurie prevăzută la articolul 14.
2. Cererile de derogare se bazează pe dovezi științifice sigure și se depun numai atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) se demonstrează că eradicarea nu este fezabilă din punct de vedere tehnic deoarece metodele de eradicare disponibile nu pot fi aplicate în mediul în care s-au stabilit speciile;
 - (b) o analiză a raportului costuri-beneficii, efectuată pe baza datelor disponibile, demonstrează, cu un grad rezonabil de certitudine, că aceste costuri vor fi extrem de ridicate pe termen lung și disproporționate în comparație cu beneficiile eradicării;

- (c) nu sunt disponibile metode de eradicare sau cele disponibile au efecte negative foarte grave asupra sănătății umane sau asupra mediului înconjurător.
3. Statele membre prezintă Comisiei cereri de derogare, justificate în mod corespunzător și însoțite de dovezile menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).
 4. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare și în conformitate cu alineatul (6), Comisia decide privind aprobarea sau respingerea cererii menționate la alineatul (3).
 5. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).
 6. Statele membre garantează aplicarea măsurilor de izolare, în vederea evitării răspândirii în continuare a speciilor, până în momentul adoptării unei decizii de punere în aplicare privind derogarea în temeiul alineatului (3).
 7. În cazul în care se aprobă o derogare de la obligația de eradicare, specia în cauză face obiectul măsurilor de gestionare menționate la articolul 17. În cazul în care cererea de derogare este respinsă, statul membru în cauză pune în aplicare fără întârziere măsurile de eradicare menționate la articolul 15.

CAPITOLUL IV

GESTIONAREA SPECIILOR ALOGENE INVAZIVE RĂSPÂNDITE LA SCARĂ LARGĂ

Articolul 17

Măsuri de gestionare

1. În termen de maxim 12 luni de la includerea unei specii alogene invazive pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1), statele membre instituie măsuri de gestionare a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care sunt, potrivit constatării statelor membre, răspândite la scară largă pe teritoriul acestora, astfel încât efectelor acestor specii asupra biodiversității, a serviciilor ecosistemice, a sănătății umane și a economiei să fie reduse la minimum. Măsurile de gestionare se bazează pe o analiză a costurilor și beneficiilor și includ, de asemenea, măsurile de restaurare prevăzute la articolul 18.
2. Măsurile de gestionare constau în acțiuni fizice, chimice sau biologice care vizează eradicarea, controlul sau izolarea unei populații aparținând unei specii alogene invazive. Dacă este cazul, măsurile de gestionare includ acțiuni care vizează ecosistemul destinat desfășurate în vederea creșterii rezistenței acestuia la invaziile actuale și viitoare.
3. Atunci când aplică măsuri de gestionare, statele membre se asigură că metodele sunt utilizate cu respectarea în mod corespunzător a sănătății umane și a mediului înconjurător, iar atunci când sunt vizate animalele, acestea sunt ferite de orice durere, stres sau suferință care poate fi evitată.

4. Sistemul de supraveghere prevăzut la articolul 12 este conceput și utilizat pentru a monitoriza eficacitatea măsurilor de eradicare, control sau izolare a populației în ceea ce privește minimizarea efectelor asupra biodiversității, a serviciilor ecosistemice, a sănătății umane sau a economiei.
5. În cazul în care există un risc semnificativ ca o specie alogenă invazivă de interes pentru Uniune să se răspândească într-un stat membru învecinat, statele membre în care specia este răspândită la scară largă notifică de urgență acest fapt statelor membre învecinate și Comisiei. Dacă este cazul, statele membre în cauză stabilesc de comun acord măsuri de gestionare. În cazurile în care țările terțe pot fi, de asemenea, afectate de răspândire, statul membru afectat ia în considerare necesitatea de a informa țările terțe vizate.

Articolul 18

Restaurarea ecosistemelor deteriorate

1. Statele membre iau măsuri de restaurare proporționale pentru a sprijini refacerea unui ecosistem care a fost degradat, deteriorat sau distrus de speciile alogene invazive de interes pentru Uniune.
2. Măsurile de restaurare menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele:
 - (a) măsuri de consolidare a capacității unui ecosistem expus la perturbări de a rezista, de a absorbi, de a se adapta și de a se reface în urma acțiunii efectelor perturbării;
 - (b) măsuri care să asigure prevenirea revenirii invaziei în urma desfășurării unei campanii de eradicare.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Raportare

1. În termen de maxim [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – a se insera data] și, ulterior, la fiecare patru ani, statele membre transmit Comisiei informații actualizate cu privire la următoarele:
 - (a) o descriere a sistemului de supraveghere, în temeiul articolului 12, și a sistemului de control oficial al speciilor alogene introduse în Uniune, în temeiul articolului 13;
 - (b) distribuția speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune prezente pe teritoriul statelor în cauză;
 - (c) informații privind speciile considerate a fi specii alogene invazive de interes pentru statul membru în temeiul articolului 10 alineatul (2);
 - (d) planul de acțiuni menționat la articolul 11 alineatul (2);

- (e) informații globale care acoperă întregul teritoriu național privind măsurile de eradicare aplicate în conformitate cu articolul 15, măsurile de gestionare prevăzute la articolul 17, precum și eficacitatea acestora;
 - (f) formatul autorizațiilor menționate la articolul 8.
- 2. Statele membre notifică Comisiei autoritățile competente responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament și informează celelalte state membre în acest sens.
- 3. În termen de 5 ani de la *[data adoptării]*, Comisia evaluează eficacitatea prezentului regulament, inclusiv a listei menționate la articolul 4 alineatul (1), planurile de acțiuni menționate la articolul 11 alineatul (3), sistemul de supraveghere, controalele la frontieră, obligația de eradicare și obligația de gestionare și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care poate fi însoțit de propuneri de modificare a regulamentului, inclusiv modificări aduse listei de la articolul 4 alineatul (1).

Articolul 20

Mecanismul de consolidare a informațiilor

1. Comisia instituie treptat un mecanism de consolidare a informațiilor necesar pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament.
2. Într-o etapă inițială, sistemul include un mecanism de consolidare a datelor interconectat la sistemele de date existente privind speciile alogene invazive, acordând o atenție deosebită informațiilor privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, astfel încât să faciliteze acțiunea de raportare în temeiul articolului 19.
3. Într-o a doua etapă, mecanismul de consolidare a datelor menționat la alineatul (2) devine un instrument utilizat de Comisie la gestionarea notificărilor relevante impuse de articolul 14 alineatul (2).
4. Într-o a treia etapă, mecanismul de consolidare a datelor menționat la alineatul (2) devine un mecanism destinat schimbului de informații privind alte aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 21

Participarea publicului

1. La stabilirea planurilor de acțiune în temeiul articolului 11 și la instituirea măsurilor în temeiul articolului 17, statele membre se asigură că publicului i se acordă ocazia, în timp util și în mod eficient, de a participa la elaborarea, modificarea sau revizuirea măsurilor respective, aplicând normele stabilite deja de către statele membre, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/35/CE.

Articolul 22

Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011²³.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 23

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
2. Delegarea competențelor menționată la articolul 5 alineatul (2) este atribuită Comisiei pe perioadă nedeterminată, începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.
3. Delegarea competențelor menționată la articolul 5 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Prin decizia de revocare ia sfârșit delegarea competențelor specificată în decizia respectivă. Decizia de revocare produce efecte din ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Actul delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu au exprimat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia că nu vor formula obiecții. Perioada respectivă se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Măsurile și sancțiuni administrative

1. Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancțiunile administrative aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că normele respective sunt puse în aplicare. Măsurile și sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

²³

JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Articolul 25

Competențe de sancționare

1. Autoritățile competente sunt autorizate să impună măsuri și sancțiuni administrative oricărei persoane fizice sau juridice care nu respectă prezentul regulament.
2. Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere deținute, autoritățile competente sunt autorizate să impună cel puțin următoarele măsuri și sancțiuni administrative:
 - (a) un ordin prin care i se solicită persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
 - (b) un ordin prin care se solicită confiscarea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care nu sunt conforme;
 - (c) interzicerea temporară a unei activități;
 - (d) retragerea definitivă a unei autorizații pentru o anumită activitate;
 - (e) sancțiuni administrative pecuniare;
 - (f) un ordin prin care i se solicită persoanei fizice sau juridice să ia măsuri de remediere.
3. Atunci când stabilesc tipul sancțiunilor sau al măsurilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv:
 - (a) gravitatea și durata încălcării;
 - (b) nivelul de implicare a persoanei responsabile de producerea invaziei;
 - (c) profitul obținut din încălcare de persoana fizică sau juridică;
 - (d) daunele cauzate de încălcare mediului înconjurător, societății și economiei;
 - (e) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare cooperează cu autoritatea competentă;
 - (f) încălcări anterioare comise de persoana responsabilă.
4. Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în conformitate cu prezentul articol pot face obiectul unei căi de atac.

Articolul 26

Dispoziții tranzitorii pentru proprietarii care nu desfășoară activități comerciale

1. Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) literele (c) și (f), proprietarilor de animale de companie care nu sunt păstrate în scopuri comerciale și care aparțin speciilor incluse pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1) li se permite să

păstreze animalele până la sfârșitul vieții naturale a acestora, numai dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) exemplarele au fost păstrate înainte de includerea acestora pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1);
 - (b) exemplarele sunt păstrate în condiții de izolare și se iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că reproducerea sau evadarea nu sunt posibile.
2. Autoritățile competente informează proprietarii care nu desfășoară activități comerciale privind riscurile păstrării exemplarelor prevăzute la alineatul (1), precum și privind măsurile care trebuie luate pentru a minimiza riscul de reproducere și de evadare prin desfășurarea unor programe de sensibilizare și educative organizate de statele membre.
3. Pentru proprietarii care nu desfășoară activități comerciale și care nu pot garanta îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1), statele membre le oferă acestora posibilitatea de a le prelua exemplarele, cu respectarea în mod corespunzător a bunăstării animalelor în momentul manipulării acestora.

Articolul 27

Dispoziții tranzitorii pentru stocurile comerciale

1. Deținătorilor unui stoc comercial de exemplare aparținând unor specii alogene invazive achiziționate înainte de includerea acestora pe lista menționată la articolul 4 alineatul (1) li se acordă un termen maxim de doi ani de la includerea speciilor în cauză pe listă pentru a păstra și transporta, în scopul de a vinde sau de a preda exemplarele vii sau părțile reproducătoare ale acestor specii către instituțiile de cercetare și de conservare *ex situ* menționate la articolul 8, cu condiția ca exemplarele să fie păstrate și transportate în condiții de izolare și ca toate măsurile corespunzătoare să fie aplicate pentru a se asigura că reproducerea sau evadarea acestora nu este posibilă ori de a sacrifica respectivele exemplare în vederea epuizării stocului.
2. În cazul în care o autorizație a fost eliberată în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 708/2007 pentru o specie de acvacultură care este ulterior inclusă pe lista speciilor alogene de interes pentru Uniune, iar perioada de valabilitate a autorizației depășește perioada menționată la alineatul (1), statul membru retrage autorizația în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 708/2007 până la sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1).

Articolul 28

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la [1 ianuarie sau 1 iulie], după data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Fisă financiară simplificată

TITLUL PROIECTULUI DE PROPUNERE:

Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive.

DOMENIUL (DOMENIILE) DE POLITICĂ ȘI ACTIVITATEA (ACTIVITĂȚILE) ABB ÎN CAUZĂ:

Titlul 07 Mediu

07 01 02 Personal extern și alte cheltuieli de gestionare în sprijinul domeniului de politică „Mediu”

TEMEI JURIDIC

☐ Autonomie administrativă X Altele: Articolul 192 alineatul (1) din TFUE

DESCRIERE ȘI MOTIVAȚIE:

Speciile alogene invazive (SAI) sunt specii care sunt transportate dincolo de granițele ecologice prin acțiunea umană, în mod intenționat sau neintenționat, în afara zonei lor naturale de răspândire și care se stabilesc și se răspândesc în noul mediu într-o măsură în care produc un impact negativ asupra biodiversității, precum și asupra sănătății umane și a economiei. Pe lângă faptul că provoacă daune sociale și economice, SAI reprezintă o cauză majoră a declinului biodiversității, prin urmare soluționarea acestei probleme este crucială pentru îndeplinirea obiectivului UE de stopare a declinului biodiversității până în 2020. În plus, s-a estimat că SAI generează costuri pentru UE de 12 miliarde euro/an în ceea ce privește daunele și activitățile de control. Astfel, scopul acestui proiect de regulament este de a stabili un cadru UE pentru prevenirea, minimizarea și atenuarea impactului negativ al SAI asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, precum și pentru atenuarea daunelor sociale și economice. Statele membre iau deja măsuri de abordare a SAI, acțiunea fiind însă în mare măsură reactivă, vizând minimizarea daunelor cauzate deja, fără a se acorda atenție suficientă prevenirii, depistării sau combaterii noilor amenințări. Eforturile sunt fragmentate, nu acoperă întreg teritoriul UE și nu sunt coordonate corespunzător, ceea ce înseamnă că nivelul general de eficacitate este redus. În prezent, nu există un cadru juridic cuprinzător pentru abordarea SAI la nivelul UE. Prezentul proiect de regulament urmărește abordarea acestui aspect în cadrul politicii în domeniu, respectând, de asemenea, angajamentele internaționale asumate în temeiul Convenției privind diversitatea biologică.

DURATA ȘI IMPACTUL FINANCIAR ESTIMATE:

Perioada de aplicare:

☐ Propunere cu durată limitată: propunere în vigoare din [data] până la [data]

- ☒ Propunere cu durată nedeterminată: în vigoare din [prevăzută pentru 2015 - a se confirma]

Impactul bugetar estimat:

Proiectul de propunere presupune:

- ☐ economii
- ☒ costuri suplimentare [dacă este cazul, specificați rubrica respectivă (rubricile respective) din cadrul financiar multianual]: Rubrica 5 din CFM 2014-2020

Contribuții ale terților la finanțarea proiectului de propunere:

Propunerea nu prevede cofinanțare din partea terților.

Explicarea cifrelor:

Aplicarea aspectelor din acest proiect de regulament va necesita instituirii unui comitet. Pe baza costurilor de funcționare a altor comitete similare, am estimat următoarele costuri în rubrica 07 01 02 11 03 — Comitete (a se vedea tabelul de mai jos):

- 3 reuniuni pe an

- 1 reprezentant pe stat membru

cost maxim pentru deplasare și întreținere de 800 de euro/stat membru/reuniune

Aceste cheltuieli ar genera costuri pentru Comisie de aproximativ 80 000 de EUR/an.

COMPATIBILITATEA CU CADRUL FINANCIAR MULTIANUAL ACTUAL:

- ☒ Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- ☐ Propunerea necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.
- ☐ Propunerea necesită utilizarea Instrumentului de flexibilitate sau revizuirea cadrului financiar multianual²⁴.

IMPACTUL ECONOMIILOR SAU AL COSTURILOR SUPLIMENTARE ASUPRA ALOCĂRII RESURSELOR:

- ☐ Resurse care urmează să fie obținute prin redistribuire internă între departamente
- ☒ Resurse alocate deja departamentului (departamentelor) în cauză
- ☐ Resurse care urmează să fie solicitate în cadrul următoarei proceduri de alocare

Necesarul de resurse umane și administrative va fi acoperit de efectivele de personal din cadrul DG-ului care a fost deja numit responsabil cu gestionarea acțiunii, cu sprijinul

²⁴ A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional pentru perioada 2007-2013.

personalului deja detașat să lucreze la aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului proiect de regulament. Principalele sarcini ale funcționarilor alocați vor fi: gestionarea comitetului, gestionarea interacțiunii cu statele membre, coordonarea cu Centrul Comun de Cercetare (CCC) și sprijinirea în general a punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului proiect de regulament.

Sistemul este conceput pentru a reuni resursele și expertiza diferitelor servicii ale Comisiei, ceea ce va permite utilizarea sistemului cu resurse limitate de personal locat: în special, politica privind SAI va beneficia de contribuția personalului CCC implicat în proiectul EASIN²⁵, precum și de expertiza altor servicii și agenții ale Comisiei care lucrează în domenii de politică relevante pentru politica privind SAI (în special, Agenția Europeană de Mediu a alocat personal care lucrează la politica privind SAI și care va fi mobilizat pentru a sprijini activitatea de punere în aplicare). Dacă este necesar, personalul va fi redistribuit pe baza alocărilor care pot fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea, în conformitate cu procedura de alocare anuală, în funcție de constrângerile bugetare existente.

²⁵ Rețeaua europeană de informare cu privire la speciile alogene (EASIN) vizează facilitarea accesului la date și informații privind speciile alogene în Europa. EASIN facilitează explorarea informațiilor privind speciile alogene existente din surse distribuite prin intermediul unei rețele de servicii web interoperabile, respectând standardele și protocoalele recunoscute pe plan internațional. Proiectul a fost inițiat pentru a sprijini punerea în aplicare a Strategiei privind biodiversitatea și a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, fiind disponibil publicului începând din mai 2012.

IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT (economii sau costuri suplimentare) ASUPRA CREDITELOR CU CARACTER ADMINISTRATIV SAU ASUPRA RESURSELOR UMANE

ENI în persoane/an	Anul 2015		Anul 2016		Anul 2017		Anul 2018		Anul 2019		Anul 2020		Anul 2021		Total
Rubrica 5	ENI	credite	ENI	credite	ENI	credite	ENI	credite	ENI	credite	ENI	credite	ENI	credite	
Posturi din schema de personal (funcționari și/sau agenți temporari)															
07 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)		0,199*		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199	1,393
07 01 01 02 (în delegații)															
Personal extern															
07 01 02 01 („pachetul global”)		0,002**		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002	0,014
07 01 02 02 (în delegații)															
Alte linii bugetare (a se preciza)															
Subtotal – Rubrica 5		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201	1,407
În afara Rubricii 5															
Posturi din schema de personal (funcționari și/sau agenți temporari)															
07 01 05 01 (cercetare indirectă)															
10 01 05 01 (cercetare directă)															
Personal extern															
07 01 04 aa															
- Sediu															
- Delegații															
07 01 05 02 (cercetare indirectă)															
10 01 05 02 (cercetare directă)															
Alte linii bugetare (a se preciza)															
Subtotal – în afara Rubricii 5															
TOTAL		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,2014	1,407 pentru primii 7 ani

ENI = Echivalent normă întreagă

milioane EUR (cu 3 zecimale)

„Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză **alocate deja gestionării acțiunii** și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.”

*Creditele estimate includ efectivele de personal ale DG ENV, precum și un ENI în CCC * * alocația medie a unui END

Alte credite administrative

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	Anul 2021	TOTAL
Rubrica 5								
Sediu:								
07 01 02 11 01 - Cheltuieli pentru efectuarea de delegații și cheltuieli de reprezentare								
07 01 02 11 02 - Cheltuieli aferente conferințelor și reuniunilor								
07 01 02 11 03 - Comitete	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 pentru primii 7 ani
07 01 02 11 04 - Studii și consultări								
07 01 03 01 03 – Echipament TIC ²⁶								
07 01 03 01 04 – Servicii TIC ²								
Alte linii bugetare (a se preciza dacă este necesar)								
Delegații:								
07 01 02 12 01 – Cheltuieli pentru delegații, conferințe și reprezentare								
07 01 02 12 02 - Activități de perfecționare a personalului								
07 01 03 02 01 – Achiziții, închirieri și cheltuieli asociate								
07 01 03 02 02 Echipamente, mobilier, materiale și prestări de servicii								
Subtotal – Rubrica 5	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 pentru primii 7 ani
În afara Rubricii 5								
07 01 04 aa – Cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă (cu excepția personalului extern) din creditele operaționale (fostele linii „BA”)								
- Sediu								
- Delegații								
07 01 05 03 - Alte cheltuieli de gestionare pentru cercetare indirectă								
10 01 05 03 - Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetarea directă								
Alte linii bugetare (a se preciza dacă este necesar)								
Subtotal – în afara Rubricii 5								
TOTAL GENERAL	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 pentru primii 7 ani

²⁶

TIC: Tehnologii ale informației și comunicațiilor